

Використання нових інформаційних технологій призводить до визначальних змін в структурі педагогічної системи. У зв'язку з цим необхідно чітко розуміти роль інформаційних технологій в учбовому процесі й перспективи їх використання.

Список використаних джерел:

1. Енциклопедія освіти / Акад. пед. наук України; головний ред. В. Г. Кремень. – К.: Хрінком Інтер, 2008. – 1040 с.

Омельяненко В.В.

аспірант,

Класичний приватний університет

ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНИХ УСТАНОВОК МАЙБУТНІХ БАКАЛАВРІВ З ПРАВОЗНАВСТВА НА ДОМІНАНТУ МОРАЛЬНО-ЕТИЧНОГО СТИЛЮ ЮРИДИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

За підсумками теоретичного аналізу проблеми формування професійно-етичної компетентності майбутніх бакалаврів з правознавства у процесі фахової підготовки можна зробити наступні висновки. У межах функціонального аналізу досліджуваного феномена з'ясовано: компетентнісний підхід є тією принципово важливою, концептуальною основою кардинального оновлення й модернізації правничої освіти, спрямованою на формування цілісної системи універсальних знань, умінь і навичок, а також самостійної діяльності й особистісної відповідальності суб'єктів навчання. З огляду на це, етично орієнтована педагогіка розвитку повинна бути зорієнтована на активність майбутнього правознавця у навчанні, зумовлюючи внутрішню детермінацію його професійно-етичної поведінки й діяльності у контексті духовно-моральної парадигми.

Оптимальним шляхом для реалізації цього завдання вважаємо розвиток правового мислення як внутрішньої константи фахової діяльності правника-професіонала.

Правове мислення є специфічним видом професійного мислення та відрізняється правовою площиною, у якій фахівець пізнає й аналізує правові явища. Предметом правового мислення постають правові явища, поняття, категорії, а їх зміст завжди виражатиметься у юридичній формі, зокрема: відображення правової дійсності, обробка та засвоєння правової інформації, участь в упорядкуванні та організації правових відносин, осмислення і тлумачення правових норм, прогнозування наслідків своїх дій та ін.

Тому одним із ключових пріоритетів у процесі формування професійно-етичної компетентності майбутніх бакалаврів з правознавства у фаховій підготовці виступає розвиток правового мислення як особливого, поетапного виду інтелектуально-творчої діяльності у правотворчості і правозастосуванні,

яка спрямована на пізнання та оцінку суспільних явищ із застосуванням правових засобів і аргументів. Цілком зрозуміло, що залежно від виду правореалізації буде модифікуватися і змістова сутність правового мислення.

Слід наголосити, що завданням правового мислення правника-професіонала є прийняття не стільки правильного, скільки ефективного рішення. Сьогодні здатність нестандартно, цілісно, критично, логічно й раціонально мислити поціновується вище знань і умінь. На нашу думку, системі правничої освіти як ніколи потрібні фахівці з латеральним мисленням, основу якого становить генерація ідей, а це рушійна сила перетворень і прогресу в сучасній юриспруденції. Йдеться про такого фахівця з правознавства, який мислить не за шаблоном, а саме логіка керує його розумом, радикально подолавши вузькопрофесійне мислення, цей фахівець, врешті-решт, змінить нову стратегію гідного професійного життя правника.

Зробимо спробу доповнити авторські концептуальні підходи перспективою ще одного напрямку, який надасть змогу по-іншому підійти до розуміння досліджуваного феномену. Йдеться про використання потенціалу прогностичної компетентності як соціально-значущої властивості особистості й механізму ефективної діяльності правника. Дійсно, заклади вищої освіти юридичного профілю мають сприяти побудові цивілізованого демократично-правового поля, істотно впливати на соціальне середовище в багатофакторних умовах, яке динамічно змінюється. Тому гостро постає проблема у підготовці майбутнього правника-професіонала, здатного успішно реалізовувати і професійні, і соціальні функції, ефективно та самостійно працювати в нових умовах, вміти передбачати наслідки своєї діяльності, при чому, не втрачаючи фахової майстерності й досконалості. Йдеться про формування у майбутніх бакалаврів з правознавства прогностичної компетентності, яка постає одним із важливих чинників регуляції їхньої поведінки.

Вважаємо, що одним із важливих компонентів успішного виконання своїх професійних обов'язків майбутніми правниками в швидкозмінюваних умовах є саме прогностична компетентність, яку ми розуміємо як незалежну, автономну особистісну характеристику, що має вплив на регуляцію поведінки індивіда, здійснюючи дії, спрямовані на отримання прогнозу з метою підвищення ефективності правничої діяльності.

Отже, ключовим пріоритетом у процесі формування професійно-етичної компетентності майбутніх бакалаврів з правознавства у фаховій підготовці виступає використання потенціалу прогностичної компетентності як властивості особистості й механізму їхньої ефективної діяльності. У цьому контексті особливої значущості набуває інтеграційний фактор прогностичної компетентності, який виявляється в діалектичній єдності таких компонентів: знань прогностичної термінології, вмінь і навичок прогнозування на певному етапі професійної траєкторії (когнітивний аспект); якості правничої діяльності, що надає можливість передбачити і адекватно оцінити власну професійну траєкторію етичного розвитку (поведінковий аспект); гнучкість, раціональність, критичність і аналітична інтегрованість мислення, здатність самостійно приймати рішення і нести соціально-моральну відповідальність за

наслідки дій, гуманність, порядність, толерантність (емоційно-ціннісний аспект); здатність оцінити результати своєї діяльності, прогнозувати шляхи її удосконалення, що забезпечить адекватність самооцінки (рефлексивно-аналітичний аспект).

Слід зазначити, що унікальною основою, базисом у прийнятті зважених і конструктивних рішень, здатності до бачення, постановки гіпотез та розв'язання проблем із прогнозуванням на майбутню перспективу, прискореної, послідовної орієнтації на нешаблонне, аналітичне і прогнозоване мислення, на продуктивне досягнення результату, насамперед, залежатиме від світоглядно-гуманістичних орієнтирів наукового пізнання, наукового пошуку у фаховій підготовці майбутніх бакалаврів з правознавства. А епіцентром такої ціннісно-орієнтаційної платформи є дослідницькі уміння студентів-правників.

Наголосимо: незалежно від обраного напрямку професії правознавця, будь-то слідчий, суддя, адвокат, прокурор або юрисконсульт володіння методами наукового пошуку є фундаментальною основою прискореного оволодіння спеціальністю, детермінантою розвитку професіоналізму та особистісно-професійного зростання.

Цікавість та рельєфність цьому підходу задаватиме саме конструювання збалансованої системи професійної підготовки правників-професіоналів дослідницького характеру: створення духовно-ціннісної платформи, на основі якої здійснюватиметься оволодіння ними уміннями планувати, аналізувати, синтезувати, висувати гіпотези, узагальнювати, класифікувати інформацію; встановлювати причинно-наслідкові зв'язки; спостерігати, збирати й обробляти дані, співвідносити і порівнювати факти, явища; передбачати наслідки правничих дій; прогнозувати шляхи виправлення недоліків; здатність бачити усі варіанти розв'язання проблеми й уміти обирати оптимальний тощо.

Феднова І.М.

аспірант,

Університет імені Альфреда Нобеля (м. Дніпро)

ПРОСВІТА ДОРΟΣЛИХ ЯК ВИД ДІЯЛЬНОСТІ ВИХОВАТЕЛЯ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

Переорієнтація державної політики у галузі сім'ї відповідно до ринкових відносин відобразилась на співвідношенні потреб її членів та джерел їх забезпечення, а тому уваги потребують педагогічні аспекти організації взаємодії педагогів із батьками дітей.

Сучасний вихователь ЗДО має бути готовим до реалізації принципів співробітництва, взаємопроникнення і доповнення виховних впливів на дитину на основі знання про індивідуальні особливості її сімейного виховання.